

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΔΡΟΥΜΕ ΠΟΛΙΤΙΚΑ;

✘ Με αφορμή την τρέχουσα διαδικασία αλλαγής του Συντάγματος και τις πρωτόγνωρες – ελπίζουμε και αποτελεσματικές υπό δημοκρατικό πρίσμα – διαδικασίες που θα ακολουθηθούν (δείτε περισσότερα εδώ), ένας συμπολίτης μας αναρωτιέται το εύλογο: **γιατί ενώ αναγνωρίζουμε την πολιτική μας δυστοπία φαινόμεστε διστακτικοί στο να δράσουμε;**

Σκοπός του, αλλά και δικός μας, δεν είναι να κατηγορήσουμε εαυτούς και αλλήλους για πολιτική αδράνεια. Ακόμα και αν αυτό είναι μία πραγματικότητα, το σημαντικότερο όλων είναι να βρούμε τους μηχανισμούς που την διαιωνίζουν και να σκεφτούμε τι μπορούμε να κάνουμε για να τους αποδυναμώσουμε. Περιμένουμε στα σχόλια της ανάρτησης και την δική σας άποψη. Τελικά, **γιατί δεν δρούμε πολιτικά;**

“Οψίας της νυκτός αλλά με νουν καθαρόν, θέλω να απευθυνθώ σε πρώτο πρόσωπο σε όλους εσάς τους φεισμπουκικούς φίλους μου αλλά και σε όποιον άλλον τυχόν με διαβάξει και να μοιραστώ μαζί σας κάποιες σκέψεις μου. Θα ήθελα μάλιστα πολύ, με αφορμή αυτή την ανάρτηση να ανοίξουμε ένα διάλογο μαζί, μήπως και μου λύσετε κάποιες απορίες σχετικά με το πως σκέφτεστε σε ορισμένα ζητήματα που για μένα και κάποιους άλλους είναι αυτονόητα αλλά για τους περισσότερους από σας, διαπιστώνω καθημερινά πως όχι.

Κατ’ αρχήν θέλω να σας διαβεβαιώσω, ίσως και να σας εκπλήξω μ’ αυτό που θα πω, πως αν και οι περισσότερες αναρτήσεις μου έχουν πολιτικό περιεχόμενο, δεν θεωρώ την ενασχόληση με την πολιτική ούτε το σπουδαιότερο μέλημα του ανθρώπου αλλά ούτε και τον καλύτερο τρόπο να ξοδέψει κανείς δημιουργικά τον χρόνο του. Κοντολογίς, θεωρώ πως η τέχνη, η φιλοσοφία η θεολογία, είναι πολύ ουσιαστικότερες και ευγενέστερες ενασχολήσεις, μιας και στοχεύουν στην νοηματοδότηση της ύπαρξής μας και στην βαθύτερη κατανόηση της μέσα στο σύνολο της δημιουργίας .

Η πολιτική όμως είναι ίσως ένα αναγκαίο κακό, όπως σε πολλές

περιπτώσεις και η εργασία που προσφέρουμε αποκλειστικά για τον βιοπορισμό μας. Είναι ένα κομμάτι συνυφασμένο με την επιβίωσή μας τόσο πολύ μάλιστα που μπορεί να την υπονομεύσει, καλή ώρα όπως τώρα, που ήρθε ο λογαριασμός από την κάκιστη διαχείριση των πολιτικών μας ζητημάτων στο εγγύς παρελθόν μας. Η άρνηση της ενασχόλησης μας με την πολιτική, την διαχείριση δηλαδή των κοινών, ισοδυναμεί επίσης και με παραχώρηση της ελευθερίας μας σε τρίτους να αποφασίζουν γι αυτά ερήμην μας. Δεν αμφιβάλλω ότι για τους περισσότερους η πολιτική είναι μια αγγαρεία, ένα «φύγε κακό απ' τα μάτια μου», κάτι με το οποίο ασχολούνται κάποιοι επαγγελματίες, που άκρη δεν μπορείς να βρεις με δαύτους. Φυσικά και είναι πιο ευχάριστο να ασχολείται κανείς με τον έρωτα με τα κοινωνικά κουτσομπολιά και να χαζεύει τα περίεργα και θαυμαστά που συμβαίνουν στον κόσμο, αντί να σπάει τα νεύρα του με τις τρίπλες και τον αμφίσημο πολιτικό λόγο με τον οποίο προσπαθεί να τον μπερδέψει αυτή η ακατονόμαστη ράτσα των πολιτικών. Θυμάμαι τον πατέρα μου που καθάριζε με την πολιτική με μια φράση, όπως πιστεύω κάνουν και οι περισσότεροι Έλληνες: «Όλοι τους είναι κοπρόσκυλα» Βέβαια σε κάθε εκλογές έβρισκε κάποια λιγότερο κοπρόσκυλα από κάποια άλλα για να ψηφίσει, αλλά αυτό είναι άλλο θέμα. Κι όταν καμιά φορά τον παρότρυνα να αφιερώσει λίγο παραπάνω χρόνο στην πολιτική ώστε να αποφασίζει πιο σωστά, μου απαντούσε: «Σιγά να μην τους αφιερώσω το χρόνο μου. Η πολιτική σε μας μεροκάματο δεν δίνει. Ας ασχοληθούν αυτοί που τα κονομάνε απ' αυτήν». Σωστά, μπορεί μεροκάματο να μην δίνει, αλλά μπορεί να σου αφαιρέσει πολλά μεροκάματα απ' αυτά που δούλεψες μιας και η σύνταξή σου έπεσε από 1380 στα 920 ευρώ. Αλλά στα 90 σου είναι αργά πια για να το καταλάβεις και ακόμα πιο αργά να κάνεις κάτι γι αυτό .

Και τώρα ας μιλήσουμε για την ταμπακιέρα: Αυτό που δεν μπορώ να καταλάβω σε πολλούς από σας, είναι ότι ενώ δείχνετε ένα μεγάλο ενδιαφέρον για τα πολιτικά τεκταινόμενα και πολλές φορές διαμαρτύρεστε με πάθος, άποψη και ορμή γι αυτά, όταν έρχεται η στιγμή να περάσετε στην πράξη κάνοντας κάτι ελάχιστο όπως να υπογράψετε π.χ. σε ένα αίτημα, σ' ένα ψήφισμα, είτε αδιαφορείτε είτε εγείρετε χίλιες δυο δικαιολογίες για να μην

το κάνετε. Μπορείτε να μου εξηγήσετε έστω και επιγραμματικά προς τι αυτή η συμπεριφορά; Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος. Όταν κάνω κάποια ανάρτηση με θέμα τον σουρεαλισμό είτε της κυβέρνησης είτε της αντιπολίτευσης σπεύδετε οι περισσότεροι να κάνετε like. Όταν όμως κάνω αναρτήσεις για θεμελιώδη πολιτικά θέματα που αφορούν το μέλλον μας, όπως τις αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές που πρέπει να γίνουν για να οδηγηθούμε εκτός του τούνελ στο οποίο βρισκόμαστε, το ενδιαφέρον πέφτει κατακόρυφα και εσείς που ενδιαφέρεστε είστε ελάχιστοι .

Για παράδειγμα όσον αφορά την δημόσια διαβούλευση για το Σύνταγμα, (χθεσινή ανάρτηση) παρόλα τα σκοτεινά σημεία της όσον αφορά την διαφάνεια ή την συμμετοχή των προτάσεων των πολιτών στις τελικές προτάσεις αλλαγής που θα γίνουν, το ενδιαφέρον σας ήταν σχεδόν μηδενικό, αν και το «Σύνταγμα είναι ο θεμελιώδης νόμος επάνω στον οποίο βασίζεται η διαμόρφωση ολόκληρης της νομοθεσίας μιας χώρας όσον αφορά τα δικαιώματα και υποχρεώσεις του πολίτη, την οργάνωση και βασικούς κανόνες λειτουργίας του κράτους και των θεσμών.» Αν δεν ενδιαφερθούμε γι αυτό εμείς οι ίδιοι που μας αφορά διότι είμαστε ο λαός, θα ενδιαφερθούν οι πολιτικοί που τους βολεύει να είμαστε εμείς έξω από τις αποφάσεις και χωρίς δυνατότητα ελέγχου των πεπραγμένων τους;

Και ερωτώ: Είναι κακό να αποκτήσει ο λαός τα εργαλεία εκείνα με τα οποία θα περιορίσει τις αυθαιρεσίες των κυβερνώντων , που θα καλείται να αποφασίζει απ' ευθείας για εθνικά θέματα υψίστης σημασίας, που θα ανακαλεί τους μαυρογιαλούς απ' την εξουσία και θα μπορεί ο ίδιος να παίρνει νομοθετικές πρωτοβουλίες ώστε να θεσπίζει νόμους, που δεν μπορούν να θεσπίσουν οι πολιτικοί είτε λόγω πολιτικού κόστους είτε επειδή εκβιάζονται ή διαπλέκονται με οικονομικά η και άλλα ντόπια και εξωχώρα συμφέροντα; Αν όλα αυτά είναι κακά ας ακούσουμε και τα επιχειρήματα επιτέλους γιατί είναι κακά. Αλλά αν είναι καλά γιατί δεν κάνουμε ότι περνάει απ' το χέρι μας για την θέσπισή τους;

Αντί να κάνω υποθέσεις λοιπόν για τις πιθανές απαντήσεις,

προτιμώ να σας ρωτήσω ευθέως και είμαι όλος αυτιά.

Δημήτρης Ζαφείρης”

Πηγή/φωτογραφία:

Δημοψηφίσματα με πρωτοβουλία πολιτών, greekdimo.wordpress.com